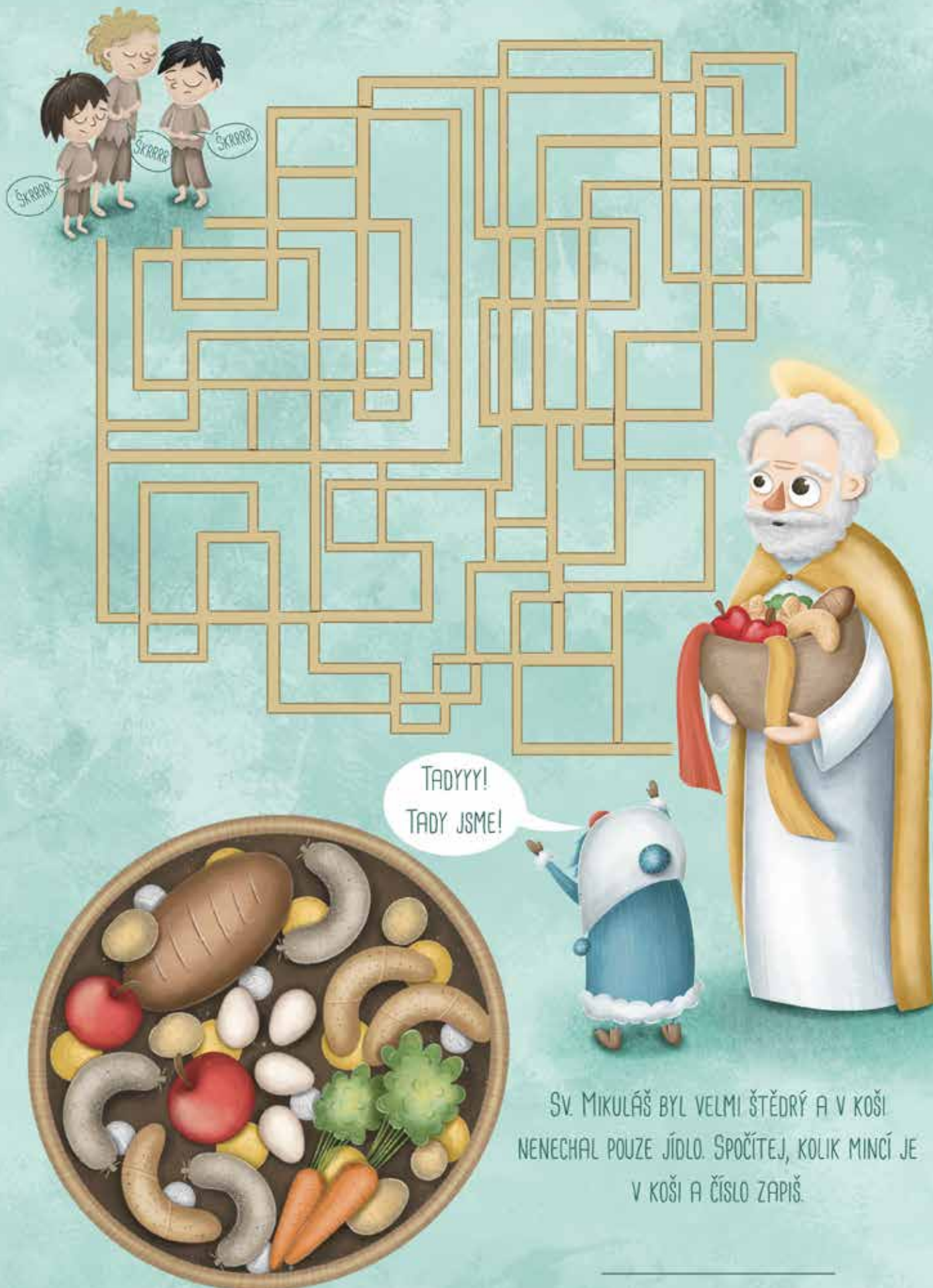

LUŠTÍK A SVATÝ MIKULÁŠ POMÁHAJÍ

AUTOR: VĚRA SKŘIVÁNKOVÁ

POMOZ TĚMTO HLADOVÝM DĚTEM NAJÍT CESTU KE SV. MIKULÁŠI A LUŠTÍKOVÍ. ČEKÁJÍ NA NĚ S KOŠEM JÍDLA.

RADOSTNÉ ČEKÁNÍ

Ahoj Ježíšovi kluci.

Jsem rád, že vám můžu zase psát. Je prosinec, a ten je vždycky spojen s adventem, Vánocemi a zakončený Silvestrem a Novým rokem.

Samozřejmě rádi oslavujeme, máme rádi dárky a další věci s tím spojené. To všechno je super a fajn, ale abychom si to užili, abychom dokázali mít radost, musíme se naučit trpělivosti a čekání. Nebudeme mít vždycky všechno a hned. A ani není dobré mít to, co chceme, hned. Možná totiž nevíme, jestli to opravdu chceme.

Izraelský národ čekal na Mesiáše několik století, desítek století a dočkal se. Přesto byli někteří, kteří z toho radost neměli, protože chtěli něco jiného, lepšího. Ale když nám Bůh dal svého Syna Ježíše, dal nám nejvíc, co mohl – dal nám sebe, svůj čas, svou pozornost. A to je to nejkrásnější, co pro nás mohl udělat.

Těšíme se na dárky, ale zkuste popřemýšlet, co je víc než jakýkoliv dárek? Co je víc než hračky, hry, stavebnice a mnoho dalšího? Věřte nebo ne, ale víc, než toto všechno, je to, že můžeme

být se svými rodiči, sourozenci, babičkami a dědečky. Žádná hračka a věc nám toto nenahradí. Můžeme dostat nejlepší oblečení, nejlepší hry a nevím co všechno, ale to nám nikdy nenahradí lásku a pozornost, kterou nám dávají naši blízcí a kterou můžeme dávat i my jim.

Přeji vám krásné Vánoce, ať máte radost a ať uděláte radost svým blízkým.

otec Petr Košulič

Autor: Iva Fukalová

Najdeš deset rozdílů?

Syn se ptá otce: „Tatínku, jestli pak víš, kolik je zubní pasty v jedné tubě?“

„No, to nevím.“
„Tři metry šedesát.“

V hodině fyziky:
„Jak jste se právě dozvěděli, těleso se při teple roztahuje a při ochlazení stahuje. Uveďte příklad.“

„Třeba prázdniny. V létě jsou delší a v zimě kratší.“

Dva kluci se vytahují:
„Slyšel jsi o Atlantském oceánu?“
„Hm.“

„Tak ten jsem přepřel.“
„Slyšel si o Mrtvém moři?“
„Jistě.“
„Tak to jsem zabil já.“

„Jaké chcete dát tomuto dítěti jméno?“ zeptal se pan farář na začátku křestního obřadu rodičů.

„Tygr,“ odpověděli rodiče.
„Tygr?“ podivil se pan farář. „To se snad pro dítě nehodí.“
„A papež si může dát jméno Lev?“ nedali se rodiče.

Malý chlapec požádal tatínka, aby mu pomohl s domácím početním úkolem. Měl najít nejmenší společný jmenovatel.
„Toho jste nenašli?“ zeptal se otec. „Hledal se už tehdy, když jsem do školy chodil já!“